خبر

سنگ‌نوشته‌های باارزش گورستان صدر به جای سیمان در جدول خیابان

دوات| چند تکه از سنگ‌نوشته یک گور از گورستان «صدر» قزوین که در سال ۸۹ از سوی شهرداری این شهر تخریب شده و مدتی واکنش فعالان میراث فرهنگی را در پی داشت، حالا در جدول یکی از خیابان‌های این شهر دیده شده‌است.

سنگ‌های کنده‌کاری شده و کتیبه‌های باارزش این قبرستان تخریب‌شده، نه‌تنها حفاظت نشده، بلکه تکه‌هایی از آن در جدول خیابان به کار رفته است. آن‌طور که فعالان میراث فرهنگی در این استان می‌گویند، شهرداری پس از تخریب کهن‌ترین گورستان قزوین، آرامگاه‌های این گورستان را به قیمت‌های چندمیلیون تومانی به فروش رسانده و به عقیده این فعالان، در جریان این تخریب‌ها، بخشی از فرهنگ و تاریخ این شهر را نیز تخریب کرده‌است.

محمدعلی حضرتی، مدیرکل میراث فرهنگی استان قزوین درباره این ماجرا می‌گوید: «من در آن زمان یعنی سال ۸۹ که این گورستان تخریب شد، پستی در سازمان میراث فرهنگی نداشتم، با این حال همان موقع به شهرداری مراجعه کردم و درخواست دادم این گورستان که بخشی از تاریخ شهر است و عالمان مهم قزوین را در خود جای داده، تخریب نشود.»

او ادامه می‌دهد: «به هیچ وجه به درخواست‌ها توجهی نشد و گورستان کهن را تخریب و تبدیل به آرامگاه‌هایی نوساز کردند که درآمد بیشتری از فروش آن کسب کنند. شهرداری مشابه همین کار را در محوطه امامزاده حسین (ع) در جنوب قزوین نیز انجام داد. در گورستان صدر نیز قبوری مهم مانند قبر عالمی به نام آقا رضی که از عالمان و مبارزان مهم قزوین بود، تخریب شد.»

مدیرکل میراث فرهنگی استان قزوین در رابطه با این‌که در آن سال‌ها چه کسی مدیریت میراث فرهنگی را بر عهده داشت، می‌گوید: «آقای بیرانوند، رئیس وقت میراث فرهنگی در آن دوره بود که برای موضوعاتی مشابه با او صحبت کردم، ولی نتیجه‌ای نگرفتم. مثلا درباره یکی از حمام‌های تاریخی بسیار مهم قزوین که برای ساخت یک پل کاملا با بتن پر و تخریب شد، با بیرانوند صحبت کردم و او پاسخم را با این جمله داد که «من را درگیر این موضوعات نکنید.»

حضرتی شکاف بین سیاست‌ها و اقدامات شهرداری و میراث این استان را مشکلی مهم می‌داند: «دیدگاه ما دیدگاه حفاظت و پایداری از آثار است و دیدگاه شهرداری دیدگاه سودآوری و درآمدزایی بیشتر.»

رئیس میراث فرهنگی استان قزوین می‌گوید: شهرداری در مورد بافت تاریخی شهر چنین دیدگاهی دارد و تغییر کاربری‌هایی که در مورد آثار مختلف تاریخی داده، نشان از این دارد که تنها به‌دنبال توسعه‌بادکنکی این استان است.

حضرتی درباره سنگ‌هایی که روی آن خوشنویسی کنده‌کاری شده می‌گوید: احمد ابوطالبیان که از هنرمندان معروف قزوین است این موضوع را کشف کرده و به اطلاع من رسانده است. من با دیدن این تصاویر که نشان می‌دهد در پشت جدول کنار خیابان از سنگ‌های قبر استفاده شده، بسیار تاسف خوردم.

او همچنین می‌گوید: «تصور می‌کردم پس از تغییر دادن آن گورستان، حداقل سنگ‌ها در جایی نگهداری و حفاظت می‌شود ولی متاسفانه با تیزهوشی این هنرمند مشخص شد این سنگ‌ها در بخشی که نیاز به سنگ معمولی بوده استفاده شده و هیچ مراقبتی تاکنون از آنها نشده‌است.»

پس از گذشت بیش از پنج‌سال از این ماجرا، حالا مشخص شده تمام قصور شهرداری در مورد این گورستان به تخریب و نوسازی آرامگاه‌ها ختم نشده و سنگ‌نوشته‌های باارزش و تاریخی، به نوعی دور ریخته شده‌است.

معاون وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی:

فرزندخواندگی ۳۴ درصد افزایش یافت

ایرنا| معاون رفاه اجتماعی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی از افزایش فرزندخواندگی خبر داد و گفت: «در سال ۹۵، فرزندخواندگی در استان تهران ۳۴ درصد افزایش داشته است.» احمد میدری در توضیح بیشتر گفت: «این افزایش به دلیل سهولتی که وزارت تعاون کار و رفاه اجتماعی اعمال کرده، صورت گرفت.» او با بیان این که قوانین سخت برای فرزندخواندگی کاهش یافته، افزود: «بر اساس قوانین جدید زنان مجرد هم می‌توانند کودکی را به فرزندی بپذیرند.»

به گفته او در تاریخ ۱۴ تیر سال ۱۳۹۴ آیین‌نامه حمایت از کودکان و نوجوانان بی‌سرپرست و بدسرپرست تصویب شد که این آیین‌نامه درواقع نحوه فرزندخواندگی و حضانت را در ایران تعیین می‌کند و باید گفت این آیین‌نامه چند تغییر مهم نسبت به قانون مصوب سال ۱۳۵۳ دارد. او اعلام کرده بود که پیش از تصویب این قانون تنها خانواده‌هایی می‌توانستند فرزندخوانده داشته باشند که فرزندی نداشتند اما اکنون با قانون جدید خانواده‌های دارای فرزند هم که تمایل به فرزندخواندگی دارند، می‌توانند برای این کار اقدام کنند. به گفته معاون رفاه اجتماعی دختران و زنانی که ازدواج نکردند یا تنها زندگی می‌کنند هم می‌توانند در صورت تمایل برای پذیرش فرزند اقدام کنند؛ این دو محدودیت فرزند خواندگی در قانون جدید برطرف شده‌است.

گزارش «شهروند» از زندگی زنان سوزن‌دوز بلوچستان که در رکود کشاورزی، اصلی‌ترین محل درآمد خانواده‌ها هستند

رج به رج نقش محرومیت

- سال گذشته تاریخ سوزن‌دوزی بلوچ «نشان فاخر ملی ایران» دریافت کرد و در نمایشگاه صنایع دستی به‌عنوان فاخرترین لباس ملی معرفی شد
- سوزن‌دوزی در سال‌های گذشته از سازمان یونسکو مهر اصالت گرفته است

عکس: شهروند

مهتاب جودکی| ردیف نخ‌های سیاه رج به رج روی پارچه نارنجی پیراهن بلند «زبیده» نقش زده و آینه‌های دایره‌ای میان نقش‌ها زیر آفتاب چشمک می‌زنند. حصیرِ رج‌های پیراهن روی شلوار و شال هم تکرار شده. زبیده می‌گوید ۶ ماه طول کشیده تا این لباس، لباس شود. «این که شما دختر تهرانی‌ها می‌پوشید خیلی ساده است. ۵ دقیقه می‌روید یک مغازه و لباس مال شماست، اما ما زحمت می‌کشیم، چشم‌مان را می‌گذاریم، ماه‌ها وقت صرف می‌کنیم، کمردرد و گردن‌درد می‌گیریم و مچمان کم‌کم قوت از دست می‌دهد. حالا این لباس را ببین.» نه فقط زبیده که هم خودش و هم چهار دختر قد و نیم‌قدش لباس بلوچی رنگ به رنگ به تن کرده‌اند، که تمام دختران بلوچ رسم سوزن‌دوزی را از بَرَند. کلاس و آموزشگاه نرفته‌اند اما بالاخره یا چشم به دست مادر و مادربزرگ دوخته‌اند یا خاله و عمه. همین است که کودکان کپرنشین هم سوزن و پارچه دست می‌گیرند و با نقش‌ها آشنا هستند و از هر زنی که بپرسید، نقش لباسی که بر تن کرده هنر دستان خود اوست.

مثلا جایی دور در روستای «تنگه سرحه» که کوه‌ها آن را در برگرفته‌اند، لباس زنان همیشه با دست خودشان نقش می‌گیرد؛ خیلی طول می‌کشد تا قابی سیاه و آینه‌کوب به بافت پارچه گره بخورد و دور آستین‌ها و یقه بپیچد.

سوزن‌دوزی در خون ماست

«زبیده مرادزهی» زنی از همین روستاست، در استان سیستان و بلوچستان، شهر ایرانشهر، بخش لاشار. زیر سایه خنک حصیر پارچه و سوزن دست گرفته و لحظه‌ای از آن صفحه که ستون‌های نخ روی آن می‌روند، چشم برنمی‌دارد. دست‌هایش آفتاب‌سوخته است و چشم‌هایش به رنگ برگ‌های نخلستانی که کمی آن‌سوتر از پشت دیوار گلی سر بیرون زده؛ نخلستانی که مال او نیست: «کشاورزی نداریم، نخلستان نداریم. خرج بچه و شوهر بیکار را کی بدهد؟» تکه کوچک آینه را با دستی نگه می‌دارد و سوزن در دستی دیگر نخ را دور گردی آینه به ظرافت گره می‌زند؛ چند دقیقه بعد آینه روی پارچه قاب می‌شود و عکس آفتاب تویش می‌افتد. سوزن‌دوزی در خون دختران بلوچ است. همه‌شان این‌طور می‌گویند. زبیده که چهار دخترش دورش را گرفته‌اند، چادرش را می‌کشند یا پارچه و بافتش را برانداز می‌کنند، ۲۶ ساله است و ۶سال است که سوزن‌دوزی می‌کند: «اما سوزن‌دوزی را از بچگی بلد بودم. حالا بلد شدم که از این راه خرج زندگی را دربیاورم.» بیشتر وقتش را در خانه است، غذا می‌پزد، جارو می‌کند، بچه‌داری می‌کند و دو، سه ساعتی را هم می‌گذارد برای کار. «چون شوهران‌مان زیاد کار نمی‌کنند. حتی کشاورزی هم نمی‌کنند. سواد ندارند. کار که نیست. مگر این‌که یک ماه از سال بروند کارگری. زندگی با یک ماه کارگری که نمی‌چرخد، می‌چرخد؟» او و زنان دیگر چند سالی است پارچه‌ها را از کسی می‌گیرند و به سفارش آنها نقش می‌زنند؛ روسری، ساری، رومیزی... چند ماه طول می‌کشد تا ۶۰۰هزار تومان دستشان را بگیرد اما «دست‌کم از بی‌پولی بهتر است. ما که سوزن‌دوزی بلدیم چرا ازش نان نخوریم؟»

سوزن‌دوزی «میرجاوه»، آینه‌دوزی «سرباز» و «چابهار»، جَوَک‌دوزی «خاش» و «سراوان»؛ طرح به طرح و رنگ به رنگ. در هر کجای سیستان و بلوچستان نوعی از سوزن‌دوزی مرسوم است، هر کدام متفاوت از دیگری. در ایرانشهر و روستاهای اطرافش سوزن‌دوزی یا بلوچی‌دوزی پرکار است، هنری کهن به قدمت تاریخ این دیار که زنان روستایی روش سنتی آن را می‌دانند و مردان شهر هم به شکل صنعتی‌اش روی آورده‌اند. برای این لباس باید تن و جان گذاشت و وقت صرف کرد، شاید همین دلیل گرانی آن است و برای همین زنان اغلب ترجیح داده‌اند که برای دوخت این نماد هویت خود کفا باشند.

تاریخ سوزن‌دوزی بلوچ را که پارسال با دریافت «نشان فاخر ملی ایران» در نمایشگاه صنایع دستی به‌عنوان فاخرترین لباس ملی معرفی شد و پیش از این در سال‌های گذشته از سازمان یونسکو مهر اصالت گرفته است، به دوران باستان گره می‌زنند. پیشینه دقیق این هنر با راز آمیخته است اما برای قدمتش به آثار سفالی هزاره پنجم و ششم قبل از میلاد اشاره می‌شود که اشکال هندسی روی آن به آنچه سال‌هاست زنان بلوچ روی پارچه‌ها می‌دوزند بی‌شباهت نیست.

بعضی پژوهشگران حتی در این‌باره به نزدیکی این طرح‌ها به نقوش سنگ‌نگاره‌های پیش از تاریخ استناد می‌کنند. آنها به کاشی‌های کشف‌شده در شوش و نقش‌های تخت جمشید اشاره می‌کنند که تصویر لباس‌های ثروتمندان، دربار و محافظان در آن تزیینات برجسته‌ای دارد شبیه سوزن‌دوزی امروز و این نشانه‌ها را سندی بر پیشینه هخامنشی سوزن‌دوزی بلوچی می‌دانند؛ هنری که همه را به شگفتی واداشت و کم‌کم به سرزمین‌های دیگر هم پا گذاشت. حالا نورگل مرادزهی، زنی دیگر از «تنگه سرحه» که او هم مثل باقی زنان این آبادی روز و شب سوزن‌دوزی می‌کند، می‌گوید: «بچه که بودیم اگر دوخت‌ودوزی داشتیم فقط برای لباس‌های خودمان بود.

من از مادرم یاد گرفتم، اما الان فرق کرده احوالمان. آمدند پیگیر شدند که کی سوزن‌دوزی بلد هست و کی نه. بعد بهمان سفارش دادند.» دسته روسری‌های تا شده را روی هم چیده، ستاره‌های ریز نخی یکی‌یکی به زمینه ساده روسری‌ها دوخته می‌شود. «بیمه هم نیستیم، هیچ کداممان. این هم کار سختی است، چشمم ضعیف شده اما پول برنج را جور می‌کند. وقتی خشکسالی هست و کشاورزی نیست، با سوزن‌دوزی شکم بچه‌ها سیر می‌شود شکر خدا.» نورگل هم دو کودک دارد و شوهری کارگر. مانتوی «دختران تهرانی» به چشم او که لباسش پر از نقش و نگار است و دوخت هر تکه از نقش‌هایش دو ماه طول برده، ساده است: «خیلی ساده.» نه مثل مالِ او که با این زحمت، عروسی و غیرعروسی ندارد و لباسِ همیشه است؛ چه خانه، چه میهمانی.

سوزن‌دوزی به جای کشاورزی

قرار است در این خشکسالی که دامن بعضی روستاها را گرفته، صنایع دستی جای کشاورزی را بگیرد. خیرالنسا امیری، رئیس اداره میراث فرهنگی نیکشهر می‌گوید صنایع دستی مهم‌ترین توانمندی زنان و مردان این ناحیه است که باید برای آن برنامه ریخت: «بررسی کردیم و دیدیم در شرایط خشکسالی، مهمترین صنعتی که توانسته جایگزین کشاورزی شود صنایع دستی بوده است؛ چنان که همین حالا حول و حوش ۸۵درصد اقتصاد خانوار روستایی بر پایه همین تولیدات است: سکه‌دوزی، سوزن‌دوزی و حصیربافی.»

اکنون ۴هزار شاغل هنرهای سنتی تنها در شهرستان نیکشهر استان سیستان و بلوچستان شناسایی و کدگذاری شده‌اند و در چهار بخش شهرستان به کار تولید مشغول‌اند.

امیری کار سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری را در بخش آموزش به مردم و توانمندسازی شاغلان به هنرهای سنتی، تولید و بازاریابی مهم می‌داند: «برای بازاریابی حضور دوره‌ای صنعتگران در نمایشگاه‌های خارجی و داخلی برای معرفی راحت‌تر کارشان موثر بوده و هست، به‌ویژه برای سوزن‌دوزی. می‌خواهیم کاری کنیم که سوزن‌دوزی از انحصار بخش سنتی بیرون بیاید و بازاری ایجاد کنیم که مخاطبان در گروه‌های مختلف ایرانی و خارجی بتوانند مشتری‌اش باشند، می‌خواهیم قالب‌های اجرا متفاوت باشد نه فقط لباس و روسری، تا فقط لباس نباشد. در بحث صادرات صنایع دستی کشورهای حوزه خلیج فارس مشتری‌اند، الان بحرین، دوبی، مسقط، عمان و حتی سوئد و دیگر کشورهای اروپایی داریم و پیگیر هستیم تا صنایع به‌عنوان برند استفاده شود.»

این‌طور که او توضیح می‌دهد، اعتباری در حدود ۸۰میلیون تومان هم برای تجمیع صنعتگران صنایع دستی در نظر گرفته شده است: «می‌خواهیم صنعتگران این حوزه را تجمیع کنیم و ساماندهی تا کارگاه و بازارچه صنایع دستی برای ادامه کارشان راه بیفتد. زمینش را گرفته‌ایم و تخصیص هم برای تولید و فروش صنایع دستی انجام شده است. باید دست بجنبانیم.»

امنیت داشته اصلی ماست

به جز صنایع دستی، گردشگری هم راه دیگر نجات اقتصاد روستاها شده. رئیس اداره میراث فرهنگی نیکشهر می‌گوید برای راه‌اندازی کمپینگ گردشگری در روستای «تنگه سرحه» هم ۱۵۰میلیون تومان اعتبار در نظر گرفته شده است اما تا شناخته شدن روستاهای سیستان و بلوچستان به‌عنوان مناطقی امن هنوز فاصله هست: «ما از لحاظ امنیت هیچ مشکلی نداریم و با دیدن این‌جا این ذهنیت غلط از استان ما پاک می‌شود، چون این ترس، ترسی دروغی است. خیلی از جهانگردان هرسال به این‌جا می‌آیند؛ گروهی، دو نفره و هیچ مشکلی هم برایشان پیش نیامده و تردد راحتی داشته‌اند.

این‌که گاه و بی‌گاه مشکلی پیش می‌آید از سوی کسانی است که شاید دست بیگانگان هم در کارشان دخیل باشد. اما به جرأت می‌گویم که سیستان و بلوچستان می‌تواند با توجه به امنیت و جاذبه به‌عنوان مقصد مهم گردشگری معرفی شود.» نیکشهر در مسیر جاده ترانزیت قرار گرفته و جاذبه‌های تاریخی و صنایع دستی ویژه‌ای دارد؛ آبشارها و آبگرم‌های مختلف، ۴۵ اثر ثبت ملی و ۸۵ اثر تاریخی دیگر که در دست ثبت است. این‌جا در همسایگی چابهار هم هست اما تلاش مسئولان این است که هر کدام از این شهرها خود مقصد گردشگری باشند، نه مسیر گذر. سال ۱۳۹۶ برای این استان به نام گردشگری نام‌گذاری شده و به گفته امیری این عنوان انتخاب شده تا استان به ایرانیان معرفی و به همه ثابت شود که به جز تمام داشته‌ها، امنیت داشته اصلی سیستان و بلوچستان است. «تنگه سرحه» قبلا مسیر باریکی داشته و سرحه هم یعنی سرحدات. سردترین نقطه استان اینجاست و از این‌جا به بعد به سمت چابهار هوا گرم می‌شود. فرامرز دانش، بخشدار لاشار از توابع شهرستان نیکشهر از گردشگری در «تنگه سرحه» می‌گوید: «عید به عید این‌جا که منطقه هدف گردشگری ماست جای سوزن انداختن ندارد اما متاسفانه هنوز نخیلات و آبشارها و رودخانه‌هایش، بازار محلی و صنایع دستی‌اش به قدر کافی دیده و شناخته نشده است.»

می‌گوید مردم محرومند و صدای‌شان باید به گوش پایتخت برسد: «اینجا کمتر توسعه یافته و محروم مانده است. او از لاشار حرف می‌زند که به‌خاطر آبشارها و نخیلاتش منطقه بکر گردشگری است اما تا جذب گردشگران راه زیادی در پیش دارد. «آبشارهایی داریم که هنوز معرفی نشده‌اند. بازارهای محلی هم دیدنی است. ترس و وحشتی که می‌گویند، این‌جا وجود خارجی ندارد. آن‌قدر استقبال مردم از گردشگران خوب است که همین خودش جاذبه گردشگری است.»

لباسی که دانش به تن کرده یک‌دست سفید است. خودش می‌گوید این لباسی است که در حکاکی‌های تخت جمشید بر تن مردان هخامنشی است. «از مدیر پایگاه جهانی شهر سوخته بپرسید. او هم تأیید می‌کند که لباس مردانه بلوچی تاریخ دارد و از زمان اشکانیان همین بوده. لباسی که هم برای آب و هوای منطقه مناسب است هم خیلی راحت است.»

روی خط خبر

معاون آموزش متوسطه وزارت آموزش و پرورش:

۴۳هزار مدرسه کمتر از ۵۰ دانش‌آموز دارد

ایسنا| ۳۰درصد از مدارس کشور نیاز به نوسازی دارند. علی زرافشان، معاون آموزش متوسطه وزارت آموزش و پرورش با اعلام این خبر گفت: «در طول دولت یازدهم در آموزش و پرورش با رویکرد مشارکتی سعی شد زمینه حضور مردم و خیرین بیش از گذشته فراهم شود و هر چند تعهدات خیرین در سراسر کشور بیش از ساخت‌وساز دولت است.»

او ادامه داد: «امروز ۳۰درصد از مدارس کشور نیاز به نوسازی دارند و امید است در طول ۵سال و تحقق برنامه ششم شاهد افزایش مشارکت شما خیرین باشیم. در سند تحول بنیادین آموزش و پرورش نگاه ویژه‌ای به فضای آموزشی شده است زیرا برای دست‌یابی به ساخت‌های شش گانه نیاز به فضاهای آموزشی داریم که مجهز به نمازخانه، سالن ورزشی سرپوشیده، زمین ورزشی روباز و آزمایشگاه باشد.»

زرافشان گفت: «در عین حال در سند تحول، عرصه فعالیت دانش‌آموز تنها عرصه علمی نیست بلکه دانش‌آموزان باید در عرصه‌های دیگری مانند زیستی و ورزشی نیز رشد کنند.» معاون آموزش متوسطه وزارت آموزش و پرورش ادامه داد: «۴۳هزار مدرسه در کشور زیر ۵۰ نفر دانش‌آموز دارد و برای یک مدرسه که ۵۰ نفر دانش‌آموز دارد نمی‌توانیم صحبت از زمین ورزشی، کارگاه و معلم جداگانه برای هر یک از این فعالیت‌ها داشته باشیم.» زرافشان گفت: «بر طبق سند تحول بنیادین مدرسه نه‌تنها جایی برای درس است بلکه باید پاسخگوی نیازهای سند تحول و همچنین نیاز دانش‌آموزان باشد. در سند تحول بنیادین آموزش و پرورش، ایجاد مجتمع‌های آموزشی برای استقرار تربیت است و دانش‌آموزان در دوران تحصیلی در یک نظام تعلیم و آموزش ببینند و این امر تنها با اشتراک و تجمیع منابع محقق می‌شود.» معاون آموزش متوسطه وزارت آموزش و پرورش در ادامه ضمن تأکید بر توجه مقام معظم رهبری به موضوع اقتصاد و اقتصاد مقاومتی، گفت: «برای تحقق اقتصاد مقاومتی، نیاز به هنرستان‌هایی داریم تا به بازار و اشتغال منجر شود.» زرافشان ادامه داد: «بر این اساس درسال تحصیلی ۹۷-۹۸ هنرستان‌های کشور به جای دو پایه؛ سه پایه دارند و اگر درحال حاضر ۷۰۰هزار دانش‌آموز در هنرستان‌های کشور داریم درسال تحصیلی ۹۷ این میزان به یک‌میلیون و ۵۰هزار نفر می‌رسد که این شمار از هنرجویان نیاز به کلاس و کارگاه دارند.» او گفت: «ساخت هنرستان‌ها و تجهیز مدارس و هنرستان‌ها نیاز به مشارکت بیشتر خیرین است تا با هنرستان‌هایی مجهز هنرجویانی با هنر و مهارت بیشتر به عرصه اقتصادی کشور وارد شوند.» معاون آموزش متوسطه وزارت آموزش و پرورش ادامه داد: «اگر امروز به‌عنوان خیرین مدرسه ساز، خیرین مدرسه یار نیز اضافه شده به این معنی است که خیرین پس از ساخت مدرسه در مدیریت و اداره آموزش و پرورش مدیران مدرسه، معلمان و دانش‌آموزان را کمک و یاری رسانند.»

رئیس مرکز اطلاعات و کنترل ترافیک پلیس راهور ناجا:

موتورسیکلت‌ها در ۳۷ درصد تصادفات درون‌شهری نقش دارند

شهروند| رئیس مرکز اطلاعات و کنترل ترافیک پلیس راهور نیروی انتظامی گفت: «موتورسیکلت‌ها در ۳۷درصد تصادفات درون‌شهری نقش دارند.» نادر رحمانی این را گفت و ادامه داد: «در سال ۹۵، ۸۷هزار فقره تصادف برای خودروهای سواری رخ داده که در مجموع، نزدیک به ۵۵درصد حوادث را تشکیل داده است.» به گفته او، در سال گذشته، در ۸هزار و ۸۷۱ فقره تصادفات درون‌شهری، وانت‌ها نقش داشته‌اند که نزدیک به ۵درصد کل تصادفات داخل شهر را شامل می‌شود. رحمانی ادامه داد: «در سال ۹۵، موتورسیکلت‌ها، با حضور در ۵۸هزار فقره تصادف، کامیون‌ها با حضور در ۳۰هزار فقره و مسافربری‌های عمومی با حضور در نزدیک به ۱۶۰۰ فقره، مابقی تصادفات درون‌شهری را شامل می‌شوند.» بر اساس اعلام او، به این ترتیب براساس آمار سال ۹۵، موتورسیکلت‌ها ۳۷درصد تصادفات، کامیون‌ها ۲درصد و مسافربری‌های عمومی یک‌درصد تصادفات درون‌شهری را رقم زده‌اند.

وزیر بهداشت در «پیاده‌روی خانوادگی» و در سخنرانی نماز جمعه:

در جامعه یأس و ناامیدی تبلیغ می‌شود

- نیمی از ایرانیان اضافه‌وزن دارند و از بیماری‌های کبد چرب، دیابت و فشار خون رنج می‌برند

شهروند| وزیر بهداشت در عین حال که گفت: «کاهش پرداخت از جیب مردم، بیمه‌شدن ۱۱ میلیون ایرانی، ساخت و تحویل بیمارستان و تخت بیمارستانی به اندازه ۲۰ سال قبل، ایجاد هفت‌هزار پایگاه مرکز جامع خدمات بهداشتی و افزایش ۷۰درصدی داروهای داخلی و کاهش واردات دارو از جمله اقدامات مثبت دولت یازدهم در سه سال و هشت ماه فعالیتش است» به سلامت روانی ایرانیان اشاره کرد و با بیان این که در ۲۶ سال گذشته آمار افسردگی در کشور دو برابر شده است، گفت: «۱۶درصد زنان و حدود ۱۰درصد مردان ایرانی افسردگی دارند.» او به گفتن اینها بسنده نکرد و ادامه داد: «یأس و ناامیدی از مشکلاتی است که در جامعه تبلیغ می‌شود.» وزیر بهداشت دیروز صبح به مناسب هفته سلامت، در مراسم پیاده‌روی خانوادگی شرکت کرد و از همان جا به خیابان انقلاب رفت تا به همین مناسبت در نماز جمعه سخنرانی کند. حسن قاضی‌زاده هاشمی، وزیر بهداشت به تحت پوشش بیمه قرار گرفتن ۱۱ میلیون نفر در دولت یازدهم اشاره کرد: «طرح تحول سلامت ۲۰ سال قبل تصویب شده بود که در دولت فعلی اجرایی شد.» قاضی‌زاده هاشمی گذری هم به سلامت روان در جامعه زد: «کشور ما در منطقه‌ای که آشوب‌زده است، قرار دارد با این همه اما در کشوری امن زندگی می‌کنیم.» به اعتقاد او، حوادث طبیعی مانند سیل و زلزله که در یک ماه گذشته رخ داد، تلفات و مشکلات روحی و روانی برای بازماندگان به وجود آورده است: «سالانه بیش از ۱۸ هزار نفر در تصادفات جان خود را از دست می‌دهند و ده‌ها برابر از این تعداد معلول، مجروح و یتیم می‌شوند.» هاشمی با اشاره به این که میزان افسردگی در جامعه افزایش یافته است، گفت: «۱۶درصد زنان و ۱۰درصد مردان دچار افسردگی هستند.» وزیر بهداشت با بیان این که یأس و ناامیدی از مشکلاتی است که در جامعه تبلیغ می‌شود، افزود: «در جامعه‌ای که یأس نهادینه شده باشد، امید و شکوفایی نیست و باید اقداماتی صورت گیرد تا از ناامیدی پرهیز شود. کسانی که یأس را تبلیغ می‌کنند، مسیر غلط و اشتباهی را دنبال می‌کنند.» به گفته وزیر بهداشت گرایش به موادمخدر از دلایل افسردگی و مشکلات روحی و روانی در کشور است: «در ۲۶سال گذشته آمار افسردگی در کشور دو برابر شده است که البته در تمام دنیا این آمار رو به افزایش است اما ما در جامعه‌ای زندگی می‌کنیم که مباحث دینی در آن مطرح است و در این جامعه تهمت، غیبت و دروغگویی نباید باب شود.» او پیش از این سخنرانی در نماز جمعه، به مناسبت هفته سلامت در مراسم پیاده‌روی خانوادگی شرکت کرد و در حاشیه آن گفت: «نزدیک به ۵۰درصد مردم اضافه‌وزن، کبد چرب، دیابت و فشار خون دارند که درمان اصلی همه اینها پیاده‌روی و ورزش است.» هاشمی با بیان این که طول عمر ایرانیان به‌طور میانگین ۷۶-۷۷سال است، ادامه داد: «متاسفانه ایرانیان ۱۰ تا ۱۲ سال پایانی عمر خود را همراه با دردهای استخوانی، کمر درد، زانو درد و به نوعی با معلولیت سپری می‌کنند.»

دادنامه

پرونده کلاسه ۹۴۰۹۹۸۲۶۴۰۲۰۰۷۸۱ شعبه ۲دادگاه عمومی حقوقی شهرستان شهریار تصمیم نهایی شماره ۹۵۰۹۹۷۲۶۴۰۲۰۰۳۹۴

خواهان: آقای حسیم مقیمی خیرآبادی فرزند عباسقلی با وکالت اسماعیل خزایی فرزند سیف اله وآقای علی حقیقی فرزند میرزاولی همگی به نشانی شهریار خ ولیعصر مجتمع ناز طبقه پنجم واحد ۱۹

خواندگان: ۱- آقای هادی عباسی به نشانی مجهول المکان ۲- آقای مصطفی اکبری به نشانی تهران- شهریار بلوارآزادگان نرسیده به چهارراه کهنز آهن فروشی اکبری

خواسته : مطالبه وجه بابت....

رای دادگاه

درخصوص دعوی آقای حسین مقیمی خیرآبادی با وکالت آقایان اسماعیل خزایی وعلی حقی به طرفیت آقایان ۱- مصطفی اکبری ۲- هادی عباسی به خواسته محکومیت خواندگان به پرداخت نودوپنج میلیون تومان بابت چک شماره ۵۵۶۵۲۵مورخ ۹۴/۸/۳۰با احتساب مندرجات مستندات انتساب چک مدرکیه موضوع خواسته به خواندگان وحلول موعد آن محرز است ملاحظه چک مذکور استنادی خواهان وتوجها به این که بقاء چک درید خواهان بیانگر حقانیت وی ومدیونیت خواندگان دارد والتفات به عدم انجام هرگونه دفاع یا ایرادی ازناحیه خواندگان درمقابل دعوی مطروحه علی رغم ابلاغ قانونی علیهذا بنا به جهات اشعاری دعوی مطروحه محمول برصحت تلقی وبه استناد مواد۱۹۸و۵۱۵و۵۱۹و۵۲۲قانون آیین دادرسی مدنی ومواد۳۱۳و۳۱۴و۳۲۰قانون تجارت حکم به کمحکومیت خواندگان به نحو تضامن به پرداخت مبلغ نودوپنج میلیون تومان به عنوان اصل خواسته وپرداخت مبلغ دومیلیون ونهصدوده هزارتومان به عنوان هزینه دادرسی وپرداخت دو میلیون وچهارصد هزارتومان بابت حق الوکاله وکیل از باب تسبیت درحق خواهان صادراعلام می نماید واز حیث مطالبه خسارت تاخیروتادیه موضوع چک مدرکیه از تاریخ سررسید برمنبای شاخص تورم اعلامی از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تا تاریخ تادیه آن که میزان دقیق خسارت در زمان اجراتوسط دایره اجرای احکام مدنی مورد محاسبه قرار خواهد گرفت در حق خواهان صادراعلام مینماید. ضمنا اجرای احکام مکلف است زمان اجرای حکم هزینه دادرسی ناشی از خسارت تاخیروتادیه را محاسبه وقبل از اجرای حکم از خواهان وصول وبه حساب مربوطه واریز نماید. رای صادره غیابی وظرف ۲۰روز از تاریخ ابلاغ قابل واخواهی در این شعبه دادگاه خواهد بود .

م الف ۲۴۶۱

اسفندیار رنجبر
رئیس شعبه دوم دادگاه حقوقی شهریار

رسانه فرهنگ ضدمت و اوطلاز ایرانیان
www.shahrvand-newspaper.ir